

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag.

Af J. A. Hansen:

§ 1, Linie 4, forandres „Justitsministeriet“ til „Justitsministeren“.

Samtlige Lovforslagets Paragrapher med det stillede Endringsforslag, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Omgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

J. A. Hansen: Den samme Grund, som levede mig til at frasalbe mine Endringsforslag til den Lov, der staaer opført som Nr. 4 paa Dagsordenen, leder mig ogsaa til at erklære, at jeg tager Endringsforslaget til denne Sag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frasalbne Forslag, var det bortfaldet.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Behandlingen sluttet.

Lovforslagets Paragrapher og dets Titel (see Tillæg A. Sp. 1585 ff.) vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Sagens Omgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Endringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

„Første Behandling af Udkast til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Lov om Bærnepligt for Kongeriget Danmark af 2den Marts 1861. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2337 ff.)

Tugen: De Forandringer, som ved dette Lovudkast ere foreslaaede i Loven af 2den Marts

1861 om Bærnepligten, ere jo en nøbdenbig Følge af de Lovudkast, der ere blevne forelagte Thinget om Hærens og Søværnets Ordning, og det vil for en væsentlig Deel berøe paa den Gang, som disse Lovudkast ville faae, hvorledes de deraf følgende Foranbringer ved Bærnepligten ville komme til at stille sig. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa en nærmere Drøftelse af Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, da det vil blive Gjenstand for Discussion senere, men jeg skal dog tillade mig her at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, hvad der forekommer mig at være en Ubillighed ved Bærnepligtsloven af 2den Marts 1861, og som mulig ved denne Leilighed kunde blive rettet og afhjulpet. Ifølge den nævnte Lovs § 12 vil enhver Bærnepligtig, som jo i Regelen skal udskrives i 22-Aars Alderen, kunne faae en Udsættelse til 25-Aars Alderen, altsaa i 3 Aar. Jeg finder nu denne Udsættelse snarere for lang end for kort, men det er ikke dette, jeg vil berøre. Det er en Udsættelse, som er given de Vedkommende med Hensyn til Bærnepligtsbyrden, idet det muligt kan gribe forstyrrende ind i deres borgerlige Syssler, naar de i den Alder bleve indkaldte til at opfylde deres Bærnepligt. Derimod indeholder Lovens § 8 en anden Bestemmelse om befarent Mandskab, om Søværnepligtige, nemlig at naar en Mand har opnaaet Halvbefarenhedsgrad, ansees han strax som hjempermitteret, og altsaa som saadan forlobsd udfreven. Det gaaer med disse unge Personer saaledes, at naar de ville gaae over til Søarten, modtage de fra Udskrivningsvæsenet en Bog, og naar de senere ved en Session komme frem med denne Bog, og det viser sig, at de have faaret 18 Maaneders tilføes, faae de Halvbefarenhedsgrad. Dette vil kunne indtræde i en meget ung Alder, ofte naar de ere en 18—19 Aar, og fra den Tid ere de bestandig bundne, uden at de ved Loven sættes istand til at faae den Udsættelse, som enhver Anden ifølge Lovens § 12 er berettiget til at faae. Dette falder meget byrdefuldt for Søfolk. Jeg skal navnlig nævne, at det for dem er meget vigtigt at kunne tage deres Styrmandsexamen. Naar Søfolk have samlet sig nogle Penge til at tage denne Examen for, faa møde de ved Skolen og ere altsaa tilstede her